கம்பன்: ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு.

கம்பன் கழகம், காரைக்குடி.

ஸ்ரீ

கம்பன்: ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு

கம்பன் கழகத் தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்

எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல்.

சென்னை ஸர்வ கலாசாலை

தமிழ் லெக்ஸிகன் பதிப்பாசிரியர் 1926 - 1936

தமிழாராய்ச்சித் துறைத் தலைவர் 1936 - 1946

கம்பன் கழகம் காரைக்குடி

1950

முன்னுரை

இம்பர் அமுதென் றிராமா யணமளித்த
கம்பன் கழலிணையே காப்பு.

சொல்லினால் இயன்ற திருக்கோயில்களும், கல்லினால் இயன்ற திருக்கோயில்களும் ஒன்றோடொன்று அடிக்கடி உவமிக்கப்படுகின்றன. இதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. கவிஞன் ஓரளவு சிற்பியாய் அமைகிறான். அவ்வாறே சிற்பியும் ஓரளவு கவிஞனாய் விடுகிறான். சிற்பி கவிஞனானதற்குத் தாஜ்மஹால் என்ற காதல் - மாளிகையை உதாரணமாகக் கூறலாம். கவிஞன் சிற்பியானதற்குக் கம்பனது பெருங்காப்பியத்தை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். இக் காவியத்தின் பல உறுப்புக்களும் தனித் தனியே அழகு வாய்ந்தன. ஒன்றோடொன்று பொருத்த முற்றன. முழுவதும் சேர்ந்து ஒருமை என்ற உணர்ச்சியை நம்மனத்துள் தோன்றச் செய்வன. கலை பற்றிய அளவில் ஒன்று என்னும் உணர்ச்சியே மிகுந்து நிற்கிறது. சிற்றுறுப்புக்களும், உறுப்புக்களுக்கும், பொருத்தமாக இருத்தலோடு ஒருமை உணர்ச்சிக்குப் பயன்படுகின்றன. இக்காரணங்களாலேயே பாரதி,

> **வல்லவன் ஆக்கிய சித்திரம் போலும்**
> **வண்மைக் கவிஞர் கனவினைப் போலும்**
> **நல்ல தொழில் உணர்ந் தார்செயல் என்றே**
> **நாடு முழுதும் புகழ்ச்சிகள் கூறக்**
> **கல்லையும் மண்ணையும் பொன்னையும் சேர்த்துக்**
> **காமர் மணிகள் சிலசில கோத்துச்**
> **சொல்லை இசைத்துப் பிறர்செயு மாறே**
> **சுந்தர மாமொரு காப்பியம் செய்தார்**

என்று பாடியுள்ளார்.

இவ் உவமானத்திற்கு ஆதாரமான ஒற்றுமை வேறொரு விஷயத்திலும் காணப்படுகிறது. நமது மூதாதையரது பக்தியையும், சிற்பத் திறத்தையும் விளக்கி நின்ற இத் திருக்கோயில்களை நாம் இன்று பாழடைய

விட்டு வருகிறோம். இவைகள் ஜீர்ணமாய் அழிவுபட நிற்கும் நிலையை நாம் சிறிதும் உணர்ச்சியற்றுப் பார்த்து நிற்கிறோம். இந்த ஜீர்ணநிலையையே கம்பனது இலக்கியத் திருக்கோயிலும் அடைந்துள்ளது. ஒரு சிறு வேறுபாடு உண்டு. நாட்டுப் புறங்களிலே உள்ள மக்கள் தங்கள் ஊர்களையும் கோயில்களையும் பாழடைய விட்டு, நகர வாசிகளாய், பட்டணவாசிகளாய், வெளியேறிச் செல்கின்றனர். இதனால் கோயில்களிற் சிறப்புடன் போற்றப்பட்டு வாழ்ந்த தெய்வங்களும் மக்களில்லா ஊரில் வாழ மாட்டோம் என்று, அருள் விளக்கமின்றி மறைந்து வருகின்றன. ஆனால், கம்பனது காவியத் திருக்கோயிலில் வாழ்ந்த கவிதைத் தெய்வமோ எனின், தனது பண்டைத் தெய்விக ஒளியோடு இன்றும் சிறந்து விளங்குகிறது; மறைந்து விடவில்லை.

நகரங்களிலும், நாட்டுப்புறங்களிலும் உள்ள திருக்கோயில்களைப் பழுது பார்த்துப் பரிபாலிப்பதற்கும், கோயில் சார்பாக நிகழும் பணிகள் பலவும் முட்டின்றி நடைபெறுவதற்கும், அறநிலையப் பாதுகாப்பு மனறம் நிறுவப்பட்டுள்ளது. முற்காலத்தில் கோயிலதிகாரிகள் ஆற்றிவந்த பணிகளுள் இலக்கியம் முதலிய கல்வித் துறைகளைப் பேணிப் போற்றுதலும் ஒன்றும். இம் மரபினைப் பின்பற்றி, அறநிலையப் பாதுகாப்புத் தலைவர் அவர்களே இன்று நாம் ஆற்றக் கருதும் இலக்கியத் திருப்பணித் தொடக்கத்திற்கும் தலைமை தாங்குவது பெரிதும் பொருத்தமாம்.

ஆனால், கோயில் பழுது பார்க்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்களிடம் தெரிவித்தால் எவ்வகையான குற்றங் குறைகள் உள்ளன என்று கேட்பார்கள் அல்லவா? 'எத்தனையோ பதிப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளனவே! வேறொரு புதிய பதிப்பு எதற்கு?' என்ற கேள்வியைப் பல அறிஞர்களும் கேட்டு வருகிறார்கள். இக் கேள்வியையும் இவர்களிடம் எதிர்பார்க்கலாமல்லவா? இக் கேள்விகளுக்கு விடையிறுக்கு முகத்தாற் சில சொல்லி, எவ்வாறு பணியாற்ற வேண்டும் என்பதனையும் விவரிக்க எண்ணுகிறேன்.

★

கம்பன் உலக மகாகவிகளுள் ஒருவன் என்று கருதத் தக்கவன். அவன் இயற்றிய இராமாவதாரம் வால்மீகி முனிவரின் இராமாயணத்தோடு ஒத்த பெருமையுடையது. பல இடங்களில் அம்முனிவரை விடச் சிறந்த கவித்துவம் கம்பனிடத்தில் காணப்படுகிறது. இவனது அரிய பேரிலக்கியத்திற்கு இன்றுவரை சிறந்த பதிப்பில்லாதது மிக மிக வருந்தத் தக்கதாகும்.

இப் பெருங்கவிஞன் இயற்றிய ஆறு காண்டங்களுள் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் பிள்ளையும், தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையும் பதிப்பித்த பாலகாண்டம் ஒன்றே சுத்தப் பதிப்பாக வெளிவந்திருக்கிறது. ஆனால், இதுவும ஆராய்ச்சிப பதிப்பன்று. பிரதிகளிலுள்ள பாடங்களை ஆராய்ந்து, இன்னது தான உண்மைப்பாடம் என்று வரையறுத்து, ஆராய்ச்சியாளருக்குப் பயன்படும் படியாகப் பாடபேதங்கள முதலியவற்றைத் தருவதில் இப்பதிப்பு, சிறிதும் முயற்சி எடுத்துக் கொளளவில்லை. செவ்விய முறையைப் பின்பற்றிய ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு இனித் தான் வெளிவர வேண்டும். இதுவரை வெளிவந்துள்ள பதிப்புக்களெல்லாம் பல அம்சங்களில் குறைபாடு உடையன. உதாரணமாக, சென்னைக் கலாக்ஷேத்திரத்தினின்று சமீபத்தில் வெளியிடப்பெற்ற பால காண்டப் பகுதியைச் சொல்லலாம். இது காலஞ்சென்ற டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் எழுதி வைத்திருந்த குறிப்புக்களையும், அவர்கள் தொகுத்து வைத்துள்ள

ஏட்டுப் பிரதிகளையும் உதவியாகக் கொண்டு பதிப்பிக்கப் பெற்றதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பதிப்பில், தொடக்கத்திலேயே, தனியன் என்ற பகுதியில் சேர்க்கப் படவேண்டிய பல செய்யுட்கள் கம்பன் இயற்றிய பாயிரத்துள்ளனவாக அமைத்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக,

தருகை நீண்ட தயரதன் தான்தரும்
இருகை வேழத் திராகவன் தன்கதை
திருகை வேலைத் தரையிசைச் செப்பிடக்
குருகை நாதன் குரைகழல் காப்பதே

என்ற செய்யுள் பாயிரத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நான் பரிசோதித்த 23 ஏட்டுப் பிரதிகளில் ஒன்றிலேனும் இச்செய்யுள் தனியனிற் கூடக் காணப்பெறவில்லை. மழவை மகாலிங்கையர் கி. பி. 1845-ல் வெளியிட்ட பாலகாண்டப் பகுதியிலும், காஞ்சீபுரம் சபாபதி முதலியார், கோமளபுரம் இராஜகோபாலப் பிள்ளை இவ்விருவரது உதவியையும் பெற்று, கிருஷ்ணசுவாமி முதலியார் கி. பி. 1861-ல் வெளியிட்ட பாலகாண்ட உரைப்பதிப்பிலும் இச்செய்யுள காணப்பெறவில்லை. எனவே, ஏட்டுப் பிரதிகள் பலவற்றிலும் - அனைத்திலும் என்று கூடச் சொல்லலாம் - முதன் முதல் வெளிவந்த அச்சுப் பிரதிகள் பலவற்றிலும் காணப்பெறாத இந்தச் செய்யுள் சமீபகாலத்தில் அச்சியற்றியவர்களோ பிறரோ எழுதிச் சேர்த்தது என்றே துணியத்தக்கது. இவ்வளவு பிற்காலத்ததாகிய செய்யுள்கூடப் பாயிரத்தில் கம்பன் பாடியதாகக் கொடுக்கப்பெற்றிருப்பது மிகவும் வியப்பிற்கிடமாயுள்ளது. தமிழ் நூற்பதிப்பாசிரியர்களுள் தலைசிறந்தவராகிய டாக்டர் சாமிநாதையரவர்கள் பெயர்த் தொடர்பு கொண்டு இத்தகைய பதிப்பு வெளிவந்திருப்பது தமிழ்மக்கள் அனைவருக்கும் மிக்க வருத்தத்தை உண்டு பண்ணத்தக்கதாம். ஆனால் ஒன்று; பதிப்பாசிரியரைக் குறைகூறுவதாகக் கருதக்கூடாது. ஒருவரே தனிப்படச் செய்யக்கூடிய காரியமன்று. வித்வான் ம. வே. துரைசாமி அய்யர், வித்வான் கி. வா. ஜகந்நாதன் போன்றவர்களது உதவி கிடைத்திருந்தால் நலமாயிருக்கும். இவ்வகையான

பதிப்பு நல்ல பதிப்பு என்று வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்க தாகுமா?

தனியன்களுள் வேறொரு செய்யுள் கம்பராமாயணத்தின் காலத்தைக் குறித்துவருதல் அனைவரும் அறிந்தது, அது வருமாறு:

எண்ணிய சகாத்தம் எண்ணூற் றேழின்மேல்
சடையன் வாழ்வு
நண்ணிய வெண்ணெய் நல்லூர் தன்னிலே
கம்ப நாடன்
பண்ணிய இராம காதை பங்குனி
உத்த ரத்தில்
கண்ணிய அரங்கர் முன்னே கவியரங்
கேற்றி னானே.

இச்செய்யுள் குறிக்கும் காலம் உண்மையாதல் சாலாது என்பது தமிழிலக்கிய சரிதம் உணர்ந்தார் அனைவர்க்கும் உடன்பாடாம். இதனை ஏட்டுப் பிரதிகள்கொண்டு ஆராய்ந்து துணியவேண்டுவது மிக அவசியமாம். இச்செய்யுளின் பழமையும் நாம் ஊன்றி ஆராயத்தக்கது. கொல்லம் 753-ம் ஆண்டில், அதாவது கி. பி. 1578-ல் எழுதப்பெற்ற ஓர் பழைய ஏட்டுப்பிரதியில் இச்செய்யுள் காணப்பெறவில்லை. இக்காலத்திற்கு முந்திய ஏட்டுப் பிரதிகளில் இச் செய்யுள் காணப்படுகின்றதா என்று நோக்கி உண்மையைத் தெளிவித்தல் பதிபபாசிரியர் கடனாகும். இது தமிழ் நாட்டிலும் ஈழம் முதலிய பிறநாடுகளிலும் கிடைக்கும் பிரதிகள் அனைத்தையும் ஒப்பு நோக்கி தெளிவிக்கப் படவேண்டிய ஒரு விஷயமுமாகும். எக்காலத்தில் எந்தப் பிரதேசத்துப் பிரதியில் இது முதல் முதற் சேர்க்கப்பட்டது என்பதை ஆராய்தல் அவசியமாகும். இவவகைப்பட்ட பல ஆராய்ச்சிகளுடன் கூடிய பதிப்பு, கம்பன் கண்ட தமிழுலகை நமக்கு உணர்த்தி, அங்கே விளங்கிய மொழிநிலை, இலக்கியநிலை, சமுதாய நிலை, அரசியல்நிலை முதலியவற்றை நாம் தெரிந்துகொள்வதற்கு இன்றியமையாத ஒரு கருவியல்லவா?

பிறிதொரு தனியன் காண்டம், படலம், செய்யுள் முதலியவற்றின் அளவை நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. அது வருமாறு:

கரைபொரு காண்ட மேழு;
கதைகளா யிரத்தெண் ணூறு
உரைதரு விருத்தம் பன்னீ
ராயிரத் தொருபத் தூறு;
பரவமர் பத்து நாலு;
படலநூற் றிருபத் தெட்டு;
வரமுறு கம்பன் சொன்ன
வண்ணமும் எண்பத் தேழே.

எண்பற்றிய அளவில் இச்செய்யுளிற் காணும் பாட பேதங்கள் ஒருபுறமிருக்க, படலங்களின் அளவும் எண்ணும் அச்சுப்பிரதிகளிலும் ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக, சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் பிள்ளை பதிப்பில், பாலகாண்டத்தில் பாயிரம் நீக்கி 22 படலங்கள் உள்ளன. ஆழ்வார் திருநகரிப் பதிப்பு ஒன்றில் பாயிரம் நீக்கி 30 படலங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் கம்பன் வகுத்த படலங்கள் இத்தனை என்று துணியப்படவேண்டும். இவ்வகை ஆராய்ச்சியிலும் மிகப்பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளையும், மிகப்பழைய பதிப்புக்களையும் நாம் ஒப்புநோக்கி, எவ்வாறு படல வேறுபாடு முதலியன நேர்ந்தன என்று விசாரணை செய்து வரையறுக்க வேண்டுவது கம்பனைக் கற்கும் அறிஞர்குழாம் மேற்கொள்ள வேண்டுவதாகும். எனது நண்பர் பெரியவர் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் தமது பாலகாண்டப் பதிப்பில் இராமாயணத் திருவிருத்தங்களை எண்ணிக் கணக்கிட்டுத் தந்துள்ளனர். இராமாயணப் பதிப்பாளர்கள் இங்ஙனமே படலம் முதலிய பிறபொருள்கள் பற்றியும் ஆராய்ந்து முடிவுசெய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். இங்ஙனம் முடிவுசெய்த பதிப்பு வெளிவரவேண்டுவதும் அத்தியாவசிய மல்லவா?

படலத்தின் பெயர்கூடப் பிழையாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. உதாரணம் அயோத்தியா காண்டத்தில் பள்ளியடைப் படலம் என்று காணுவது, பள்ளிபடைப் படலம் என்று இருத்தல்வேண்டும். பள்ளிபடுத்தல் என்பது ஈமத்தில் ஏற்றிப் பிரேத ஸம்ஸ்காரம் செய்வதற்கு வழங்கிய ஒரு மரபுத்தொடர். 'பள்ளி

படுத்தார்களே' என்பது சிந்தாமணி (292). படலப் பெயர்களைச் சரியாகத் தராதது பெரிய குறைபாடு அல்லவா?

மேற்குறித்த செய்யுட்கள் மூன்றும் தனியனாக உள்ளவை. நூலகத்திலே வரும் செய்யுட்களில் சில கம்பன் இயற்றியவைதாமா என்பது ஆராய்ச்சிக்கு இடமாயுள்ளது. உதாரணமாக,

ஆச லம்புரி ஐம்பொறி வாளியும்
காச லம்பு முலையவர் கண்ணெனும்
பூச லம்பும் நெறியின் புறம்செலாக்
கோச லம்பனை யாற்றணி கூறுவாம்

என்ற செய்யுளை எடுத்துக்கொள்வோம். இச்செய்யுளின் ஈற்றடி பல பிரதிகளில்,

கோச லம்புனை நாட்டணி கூறுவாம்

என்று எழுதப் பெற்றுப் பின்னர்,

கோச லம்புனை யாற்றணி கூறுவாம்

எனத் திருத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இது நாட்டணியைக் கூறுவதற்கு என முதலில் சேர்க்கப் பெற்றதாதல் வேண்டும். இக் கருத்திற்கேற்க, ஒரு பிரதியில் இச்செய்யுள் ஆற்றுப்படலத்தின் இறுதியில், நாட்டுப் படலத்தின் முன்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்து வரும் செய்யுள் வருமாறு:—

வாங்கரும் பாதம் நான்கும்
வகுத்தவான் மீகி யென்பான்
தீங்கவி செவிகள் ஆரத்
தேவரும் பருகச் செய்தான்;
ஆங்கவன் புகழ்ந்த நாட்டை
அன்பெனும் நறவம் மாந்தி;
மூங்கையான் பேச லுற்றான்
என்ன, யான் மொழிய லுற்றேன்.

இங்ஙனம் நாட்டணி கூறுவதாக வரும் செய்யுட்கள் இரண்டு அடுத்தடுத்து வருவதனை நோக்கி முதற்

செய்யுளை "யாற்றணி" எனத் திருத்தி ஆற்றுப்படலத்தின் தொடக்கத்தில் வைத்து விட்டனர் எனக்கருத இடமுண்டு. அன்றியும் இசசெய்யுள், பின்வரும் 'வாங் கரும்' என்ற செய்யுளை நோக்காது இடைச் செருகலாகப் புகுத்தபபட்ட செய்யுள் என்றும நாம் துணியலாம். இத் துணிபு எவ்வாருயினும், இச் செய்யுளைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வது பதிப்பாசிரியர் கடமையாகும். இங்ஙனமாகத் தனிப்பட்ட செய்யுட்களைப் பிரதிகளின் உதவிகொண்டும் கருத்தின் அமைதி கொண்டும் ஆராய்ந்து, கொள்ள வேண்டுவனவற்றைக் கொண்டு, தள்ள வேண்டுவனவற்றைத் தள்ளிப் பதிப்பிடுதல் இராமாயண உணர்ச்சிக்கு மிக அவசிய மல்லவா? இங்ஙனம் செய்யாதது ஒரு குறைபாடு அல்லவா?

தனிச் செய்யுட்கள் இவ்வாருக, சில உட்கதைப் பகுதிகளும் பெரிதும் ஐயத்திற்கு இடமாயுள்ளன. உதாரணமாக:

ஏகி மன்னனைக் கண்டெதிர் கொண்டவன்
ஓகை யோடு மினிதுகொண் டுய்த்திடப்
போக பூமியிற் பொன்னக ரன்னதோர்
மாக மாடத் தனையவர் வைகினுர்

எனவரும் மிதிலைக் காட்சிப் படலம் 83-ம் செய்யுளுக்குப் பின்,

முனியும் தம்பியும் மொய்ம்முறை யால்தமக்கு
இனிய பள்ளிகள் எய்திய பின் இருட்
கனியும் போல்பவன் கங்குலும் திங்களும்
தனியும் தானும்அத் தையலும் ஆயினுன் (139)

என்பது வரையுள்ள 56 செய்யுட்கள் ஒரு பழம் பிரதியில் இல்லை. விடுபட்ட பகுதியில் விசுவாமித்திரர் வரலாற்றைக் கௌதம புத்திரரான சதானந்தர் கூறுகின்ருர். குறித்த ஏட்டுப் பிரதி திருவிதாங்கூர் அரண்மனை நூல் நிலயத்தில் உள்ளது; இப்பொழுது தமிழ் வழக்காறற்றிருக்கும் அம்பலப்புழை அரண்மனையினின்றும் கொண்டு வரப் பெற்றது, மிகமிகப் பழைய பிரதியாகும். இப்பிரதியில் மேலைச் செய்யுட்கள் காணுமையால் கம்பன் இயற்றிய

மூலத்தில், இப் பகுதி உள்ளதோ என்பது பெரிதும் ஐயுறத்தக்கதே. பாட்டுக்களும் சுவை குன்றியுள்ளன என்பதை நாம் மறக்கலாகாது. இப்பகுதியை நீக்கி விட்டால் செய்யுட் பொருளும இனிதாகத் தொடர்ந்து செல்லுகின்றது என்பதையும் நாம் மனங்கொள்ளுதல் வேண்டும். விசுவாமித்திரர் தவஞ்செய்த வரலாறு வால்மீகி இராமாயணத்தில் தரப்பட்டிருக்கவும், கம்ப ராமாயணத்தில் அது காணப்பெறுத குறையை நோக்கிப் பிற்காலத்துப் புலவர் ஒருவரால் இப்பகுதி இடையில் செருகப்பட்டது எனத் துணிதல் தகும். எங்ஙனமாயினும், பல பிரதேசங்களிலுமுள்ள நூற்பிரதிகளை நன்கு ஆராய்ந்து, இது போன்றவை இடைச்செருகல்களா, அல்லவா என்பது துணியத்தக்கது. இங்ஙனம் ஆராய்ச்சியால் துணிபுகண்ட பதிப்பு வெளிவந்தால்தான கம்பன் தந்துள்ள இராமாயண மூலத்தை நாம் அறிந்துகொள்ள இயலும். இங்ஙனம் செய்யாதது பெரியதொரு குறைபாடு அல்லவா?

இடைச்செருகல்களாகக் கருதத்தக்க தனிச் செய்யுட்களை மேலே கவனித்தோம். இனி, அங்ஙனம் கருதுதற்கு இடமின்றிக் கம்பனே பாடியுள்ளவை எனக் கொள்ளற்குரிய செய்யுட்களில் நேர்ந்துள்ள பிழைகளை நோக்குவோம். இவற்றுள் ஒருவகையின முதல் முதலில் பிழையின்றிப் பதிப்பித்த செய்யுட்கள். பின்னர் அச்சுப் பிழைகள் தோன்றி உண்மைப் பாடங்கள் மறைந்து விட்டனவாம். உதாரணமாக: யுத்தகாண்டம் மாயாசனகப் படலத்தில் (8) வரும்,

இட்டதோர் இரண பீடத் தாமரை யிருக்கை நின்றும்
கட்டதோட் கானம் சுற்றக் கழலொன்று காலிற் காண
வட்டவெண் கவிகை யோங்கச் சாமரை மருங்கு வீசத்
தொட்டதோர் சுரிகை யாளன் இருந்தனன்
இனைய சொன்னன்

என்ற செய்யுளைக் கூறலாம். இங்கே, 'தாமரை யிருக்கை நின்றுங் கட்டதோள்' என்பதற்குப் பொருள் யாதும் இல்லை. இராஜகோபால பிள்ளை முதலியோர் பதிப்பித்த

யுத்த காண்டத்தை நோக்கினுல் உண்மைப்பாடம் தெரியவரும். அவற்றிலே,

இட்டதோர் இரண பீடத் தமரரை இருக்கை நின்றும்

எனக் காணப்படுகிறது. 'தமரரை' என்பதில், ரகரத்தை மகரத்திற்குமுன் தவருகப் பெய்ததனுல் பொருள் விளங் காமற் போக இடமேற்பட்டது. முற்பதிப்புக்களை நோக்கி அச்சிடுகின்ற இடத்துங்கூட இவ்வாறு பிழை நேர்ந்துள் ளது. நமது நாட்டில் பதிப்பாசிரியர்கள் என்று கருதத் தக்கவர்கள் மிகச்சிலரே யுள்ளார்கள் என்பதை இதுதெரி விக்கிறது. ஒரு சிலர் தங்கள் பெயர்களை இரவல் கொடுப் பதே யன்றி உண்மையில் பதிப்பு வேலை செய்வதில்லை. அச்சுத்தாள்களைப் பிழையறப் பரிசோதிப்பதும் இல்லை. இங்ஙனம் பிழையறப் பரிசோதியாமை அருவருக்கத்தக்க குறைபாடு அல்லவா?

இனிப் பிறிதொரு வகையாக நேர்ந்துள்ள பிழை களை நோக்குவோம். முதல் முதல் பதிப்பித்த பிரதியி லேயே இவ்வகைப் பிழைகள் நேர்ந்து விட்டன.

உறமே வியகா தலுமைக் குடையார்
புறமே துமிலா ரொடுபூண் முலையான்
மறமே புரிவார் வசமா யினையோ
அறமே கொடியா யிதுவோ அருள்தான்.

(பிராட்டி களங்காண் - 10)

என வருவது ஓர் உதாரணம். பிரமாஸ்திரத்தால் இலக்கு மணன் முதலியோர் உயிரிழந்து விட்டனர். இராமனும் இத்துய ராற்ருது போர்க்களத்தில் முடிந்து விட்டனன். இந்நிலையில் அரக்கர்கள் சீதையைக் களத்திற்குக் கொண்டு வந்து அங்கே வீழ்ந்து கிடந்த இராமன் முதலி யோரை அவளுக்குக் காட்டுகின்றனர். அப்பொழுது அறத்தை நோக்கிச் சீதை புலம்புவதாக இச் செய்யுள் அமைந்துள்ளது. முதலாவது 'பூண்முலையாய்' எனத் திரிசடையை விளித்துக் கூறுவதாகக் கருதினர். இங்ங ணம் விளித்து அறத்தைநோக்கியுரைப்பதில் பொருத்தம் யாதுமில்லை. எனவே, 'பூண்முலையான்' எனத் திருத்தி னர். இதற்கு, 'பூண்முலையாகிய என் காரணத்தால்'

என்பது கருத்தெனக் கொண்டனர். சீதாதேவி தன்னைக் குறித்துப் 'பூண்முலையாகிய என்' என்று கூறவைக்கும் அழகே அழகு! இவ் ஆபாசத்தினின்றும் தப்புதற்கு, பூண்முலையார் என இராஜகோபாலப் பிள்ளை பதிப்பித்தனர். இங்ஙனமாக, வழியின்றித் திகைத்தனர் பல பதிப்பாசிரியர்களும். இப் பிழைபட்ட பாடங்கள் எவ்வாறு நேர்ந்தன? ஏட்டுப் பிரதிகளில், **'பூணகிலாய்'** என்று உள்ளது. இதன் பொருள் 'தொடர்பு கொள்ளுகின்றாயல்லை' என்பதாம். இதனைப் பிறழ உணர்ந்து, 'பூண் நகிலாய்' எனப் பிரித்து, நகில் என்ற கடின பதத்தின் பொருளைப் பாட்டிலே பெய்து எவரோ ஒருவர் அமைத்து விட்டனர். உண்மையான பாடம் மறைந்தே போய்விட்டது. பொய்யாக அமைந்துவிட்ட பாடத்திற்குப் பொருள்காணும் முயற்சியிலேயே அறிஞர்கள் நிலைத்து விட்டனர். நான் கொடுத்துள்ள திருத்தங்களின் உதவி கொண்டு வெளியிடப் பெற்ற கோபால கிருஷ்ணமாச்சாரியார் பதிப்புத்தவிர, ஏனைப் பதிப்புக்கள் பலவற்றில் 'பூண் முலையான்' என்றே உள்ளது. இவ்வாறாக விளைந்துவிட்ட பிழைகளெல்லாம் கம்பனது கருத்தை உணர்வதற்குப் பேரிடையூறுகளாயுள்ளன. இங்ஙனமாக, கம்பனது மூலபாடத்தை உணராது பதிப்பித்தல் நகைத்தற்குரிய ஒரு குறைபாடு அல்லவா?

ஏடு வாசிப்பதில் தவறாகப் பாடங்களைக் கொள்ளுதலும் உண்டு. 'பொன்' என்பதும் 'பேரன்' என்பதும், 'போன' என்பதும் ஒன்றுபோலவே ஏடுகளில் காணப்படும். இடம் நோக்கி, செய்யுளின் ஓசை நோக்கி, பொருள நோக்கி இன்னதுதான் பாடம் என்று திட்டப்படுத்துதல் வேண்டும். மிகச் சிறந்த பண்டிதர்கள்கூட இதில் பிழைபோதற்கு இடமுண்டு. நண்டிற்குக் 'களவன்' என்று ஒரு பெயருண்டு. இதற்கு வயற்களத்திலே வாழும் உயிர் என்பது பொருள். இதனைக் 'கள்வன்' என்று நெடுங்காலமாகப் படித்து, அச்சியற்றி வெளியிட்டவர்கள் மிகச்சிறந்த வித்வான்களாவர். கம்பராமாயணத்திலேயே கையடைப் படலத்தில்,

உயிரிரக்குங் கொடுங்கூற்றி னுளையச் சொன்னான்

என்பது பலர்க்கும் ஞாபகமிருக்கலாம். இதனைச் சுன்

ஞகம் குமாரசுவாமிப் பிள்ளை, 'உயிரீர்க்குங் கொடுங் கூற்றின்' என்று பதிப்பித்தனர். 'இரக்கும்' என்பதி லுள்ள சுவை இப்பாடத்தில் இல்லாமை காணலாம். இங்ஙனம் சுவையற்ற பாடங்களைக் கொள்ளுதலும் ஒரு குறைபாடு அல்லவா?

வேறு சில இடங்களில் பிழையாக வாசித்து, செய்யு ளோசை குறைவுபடுதல் நோக்கி அடைமொழி முதலிய வற்றைப்பெய்து நிரப்பியுள்ளார்கள். நகரப்படலத்தில் (6)

தங்குமா பொருளுந் தருமமுந் துணையாத்
தம்பகைப் புலங்களைத் தவிர்க்கும்
பொங்குமா தவமும் ஞானமும் புணர்ந்தோர்

எனப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பொருள் என்பதனைப் பொதுப்படச் செல்வம் எனக்கொள்வோம். ஆனால், செல்வத்திற்கும் மாதவம் புரிபவர்களுக்கும் யாதோர் இயைபும் இல்லை உண்மையான பாடம் '**தங்குபேரருளும்**' என்பது. இதனைத் தங்குபொருளும் என வாசித்து ஓசை குறைபடுதலை நோக்கி, தங்குமாபொருளும் எனக் கூட்டி நிரப்பிவிட்டனர். இவ்வகைப் பிழைக்கு வேறொரு சிறந்த உதாரணம் சேதுபந்தனப் படலத்தில் காணப்படுகிறது.

தாவ லோவல மென்றது தாங்கிய
மாவெ லாங்கடல் வீழ்தலும், வண்டெலாம்
காவ லாளர் விழக்களை கண்ணிலா
ஏவ லாளரின் எங்குந் திரிந்தவால்.

இப்பாடத்தை வைத்துக்கொண்டு தமக்குத் தோற்றிய வாறு பொருள் எழுதினரும் உளர். ஆனால், உண்மை யான பாடம் வருமாறு:

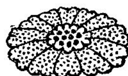
தாவ லோம்வலம் என்றுயிர் தாங்கிய
மரமெ லாங்கடல் வீழ்தலும், வண்டெலாம்
கரவி லாளர் விழக்களை கண்ணிலா
இரவ லாளரின் எங்கும் இரிந்தவால்.

இதனை வாசித்த அளவில் பொருள் இனிது விளங்கி, இதுவே உண்மைப் பாடம் என்பது நன்கு புலப்

படுகிறது. ஈதல் இயலும் •வரையே உயிர் வாழ்தல் வேண்டும் என்ற அரிய கொள்கையை ஒரறி வுயிர்க ளாகிய மரங்களும் பின்பற்றி யொழுகின. இதுதான் முதலடியின் செவ்விய கருத்தாகும். ஆனால், பழைய பாடத்தையே மேற்கொண்டுள்ளார் எனது நண்பர் கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார். இது முற்றும் திருப்தி யாக இல்லாத இடங்களில் பழைய பாடங்களையே வைத் துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலையை உணர்த்துகிறது. இந்த நிலை எனக்கும் உடன்பாடே. ஆனால், குறிப்பிட்ட இந்த இடத்தில் ஆச்சாரியார் கொண்டது வேண்டாத தோர் ஐயப்பாடே. இவ்வாறு தவருக வாசித்துக் கொண்டு பாடங்களை அமைத்தல் மிகமிகப் பெரியதொரு குறைபாடு அல்லவா?

பல ஆண்டுகட்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்து வித் வான் சி. கணேசய்யர் செந்தமிழ் 2-ம் தொகுதி தொடங் கிப் பல தொகுதிகளில் இராமாவதாரச் செய்யுட் பாடாந் தரம் என்ற ஆராய்ச்சி வரிசையில் பலபல குறைபாடு களையும் திருததங்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

இக் குறைபாடுகளெல்லாம் நீங்கிய ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு வெளிவந்தாலன்றி, கம்பனை உண்மையில் உணர முடியுமா? முடியாதாகவே, ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு வேலை யில் நாம் முயலுதல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

'ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்' என்று கூறுவார்கள். இந்த நியாயத்தை அநுசரித்து ஒவ்வொருவரைக் குறைபாட்டிற்கும் ஒவ்வோர் உதாரணங் காட்டினோம். பதிப்புக்களின் அபக்குவமான நிலையை இவை நன்கு காட்டுகின்றன. இக்குறைபாடுகள் எக்காரணங்களால் நேர்ந்தன என்பது சிறிது நோக்கத்தக்கது.

முதலாவது, கம்பராமாயணம் தமிழ் உலகில் பரவி வந்த முறையே இக்குறைபாடுகளுக்கு ஒரு காரணமாய் இருந்தது. முற்காலத்தில் ஒரு சிலர் தவிரப் பொது மக்கள் ஏடு வைத்துப் படித்து வந்தவர்களல்லர். 'கற்றலிற் கேட்டலே நன்று' என்பதையே அவர்கள் கடைப்பிடித்து வந்தார்கள். ஏடுகளை வைத்துக் கற்றவர்களில் ஒருசிலர் பிரதியிலுள்ள செய்யுட்களை மனனம் பண்ணுவதிலேயே கருத்துக்கொண்டவர்களாயிருந்தனர். ஏனெனின், அவர்கள் கம்பராமாயணத்தை மக்களிடம் சொல்லி, அதனைப் பொருள் வருவாய் பெறுவதற்கு ஒரு கருவியாகக் கொண்டார்கள். இவ்வாறு பிரசங்கம் பண்ணுவது, பெரும்பாலும் இராப்பொழுதாக இருக்கும். ஏடுகளை வைத்துப் படிப்பதுதானும் இயலாத க்காரியம். பிரசங்கமும், இடையறவுபட்டுச் சுவை மிகவும குன்றி விடும். மக்கள் ஆவலோடு நீண்டபொழுதிருந்துகேட்க முடியாது. ஆகவே, தாம் ஞாபகத்தில் வைத்திருந்த செய்யுட்களை இடையிடையே சொல்லிப் பொதுமக்

களைத் திருப்திப்படுத்த முயுன்றனர். ஆனால், ஞாபகத்தை மாத்திரம் நம்பினால் பலவிதமான தவறுதல்களும் நேரிடுதல் இயற்கையே. இவ்வாறு நேர்ந்த தவறுதல்களுக்கு உதாரணமாக, ஒரே பொருளும் ஒரே அளவு ஓசையுமுடைய சொற்களைக் கூறலாம். வரை, மலை என்ற சொற்களில் எதுகை தவிர வேறு எந்த இடங்களிலும் ஒன்றற்கொன்று மாறிவைப்பது செய்யுள்பற்றிய அளவில் பிழையாகமாட்டாது. கம்பனிலிருந்து ஓர் உதாரணம் தருகிறேன். ஆற்றுப்படலம் 4-ம் செய்யுளின் இறுதியடி,

வள்ளி யோரின் வழங்கின மேகமே

என்பது. இதில் இறுதிச்சொல் '**வானமே**' என்று சில பிரதிகளிற் காணபபடுகிறது. இரண்டிற்கும பொருளொன்றே. ஆனால், கம்பனது மூலபாடம் யாது என்பது கேள்வி. அது இருக்கட்டும். சொற்கள் மாறுபடுவதற்குப் பிரசங்கமுறை ஒரு காரணம் என்பது இதனால் விளங்கும்.

பிரசங்கம் செய்தவர்களிற் சிலர் தக்க சொல்லுணர்ச்சி அற்றவராயிருந்தனர். ஆகவே, தமக்குத் தெரியாத சொல்லுக்குப் பதிலாகத் தெரிந்த சொல்லைப் பெய்து பாடத்தைப் பிறழச் செய்தனர். உதாரணமாக, எழுச்சிப் படலத்தில் (30),

தாள்மி டைந்தன தம்மி மிடைந்தென

என்ற உண்மைப் பாடத்திலுள்ள தம்மி என்பதற்கு மாறாகத் 'தம்மின்' என்ற சொல்லை இட்டனர். தம்மி என்ற தெலுங்குப் பதத்திற்குத் தாமரை என்பது பொருள். இது பிரசங்கித்தவர்க்குப் பிறமொழி யுணர்ச்சியில்லாமை காரணமாகச் சொல் மாறுட்டம் நேர்ந்ததை உணர்த்துகிறது.

இவ்வாறு பிரசங்கித்தவர்கள் கம்பராமாயணத்தை மட்டும் சொல்லிவந்தார்கள் என்று நினைத்தல் கூடாது. பொதுமக்களை, பாமர மக்களை, இன்புறுத்துவதே அவர்கள் கடைப்பிடித்த நோக்கம். ஆகவே, இதற்குத் தக்கபடி நகைச்சுவை முதலியன தரும் பலவகையான

நூதன கட்டங்களையும், உபகதைகளையும் விஸ்தாரமாக எடுத்துக் கூறிவந்தனர். இதனாலும் கம்பராமாயண மூலத்தில் இல்லாத பல கதைகளுக்கு இடமேற்பட்டு விட்டது. இங்ஙனம் ஏற்படவே, இக்கட்டங்கள் முதலிய வற்றைப் பிற்காலத்தவர் செய்யுளிலும் அமைத்து மூல நூலில் சேர்த்துவிட்டனர் என்று சொல்லலாம். இதற்கு உதாரணம், கும்பகர்ணன் உறங்கிக் கிடந்ததை வருணிக் கும் பகுதி. இப் பகுதி ஒருசில ஏட்டுப் பிரதிகளில் காணப்படவில்லை.

இவ் வகையான இடைச்செருகல்களே யன்றி, இப் பிரசங்க முறையில் வேறொருவகை இடைச்செருகல்கள் புகுதற்கும இடமேற்பட்டது. பிரசங்கம் செய்துவந்த வர்களுள் ஒருசிலர் வடமொழி ஞானம் படைத்திருந் தார்கள். இவர்கள் வால்மீகி ராமாயணத்திலுள்ள கதைப் பகுதிகள் தமிழ்ப் பெருநூலில் காணப்படா திருத்தல் தக்கதன்று எனக் கருதினர்.

தேவ பாடையின் இக்கதை செய்தவர்
மூவர் ஆனவர் தம்முளும் முந்திய
நாவி னார்உரை யின்படி நான்தமிழ்ப்
பாவி னால்இது ணர்த்திய பண்பரோ

என்ற செய்யுளையும் புகுத்தி வால்மீகி ராமாயணத்துக் காணும் ஒருசில பகுதிகளைச் செய்யுள் வடிவில் சேர்த்து விட்டனர். இதற்கு உதாரணமாக, விசுவாமித்திரரின் வரலாறு கூறும் பகுதியைக் காட்டலாம். இதுபற்றி முன்பகுதியில் கூறியுள்ளேன்.

மேற்கூறியனவே யன்றிப் பிறிதோர் இடைச் செருகலும் தோன்றுதற்கு இப் பிரசங்க முறை காரண மாயிற்று. பிரசங்கம் கேட்கவந்த பொதுமக்கள் பெரும் பாலும் இராம சரிதத்தில் ஈடுபட்டவர்களேயன்றி, கம்ப ராமாயணத்தில் அத்தனை ஈடுபாடு உடையவர்களல்லர். ஆகவே, அவர்களுக்கெனப் பிரசங்கம் புரிந்தவர்கள் இராமனது சரித்திரத்தில் சிலசில பகுதிகளைச் சேர்த் துக் காவியத்தை வளர்ப்பாராயினர். உதாரணமாக,

இராமஜாதகம் பற்றிய செய்யுட்களைக் கூறலாம். அவை வருமாறு:

மேடமா மதிதிதி நவமி மீன்கழை
நீடுறு மாலைகர்க் கடகம் நீதிசேர்
ஒடைமா களிறனுன் உதய ராசிகோள்
நாடின்ஏ காதசர் நால்வர் உச்சரே.

என்றனர் சாதகம் இறைவற் கேனையர்
தந்நமக் கும்தகு முறையில் தான்தெரிந்
தொன்றிய தமனியத் தெழுதி யோதினுர்
வன்றிறற் சுரர்குரு வாழ்த்தெ டுப்பவே.

இந்தச் செய்யுட்களைப்பற்றி, சுன்னுகம் குமாரசுவாமிப் பிள்ளை பதிப்பில்,

> (இந்த) இரண்டு கவிகள் சில பிரதிகளிற் காணப் படுகின்றன; அவை பழைய ஏடுகளில் இல்லை

என்ற குறிப்புக் காணப்படுகிறது. என்னிட முள்ள வற்றில் பெரும்பான்மைப் பிரதிகளில் இச் செய்யுட்கள் இல்லை.

பிரசங்கம் கேட்க வந்தவர்கள் இராம சரிதத்தில் மட்டும ஈடுபட்டவர்கள் எனக் கொள்ளுதலும் கூடாது. திருமாலினது பரத்துவத்திலும் இவர்கள் கருத்துக் கொண்டவர்களே. பெரும்பாலும் வைஷ்ணவ மதச் சார் பினரே இராமாயணம் கேட்பதில் பேராவல் கொண்டிருந்தார்கள். இன்னரது திருப்தியின் பொருட்டும் செய் யுட்கள் சில கம்பராமாயணத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, இவ்வகை இடைச் செருகல் புகுதற்கும் பிரசங்க முறை காரணமாய் அமைந்தது. உதாரணமாக, கடி மணப்படலத்தில் (49),

என்றுநான் முகன்முதல் யாரும் யாவையும்
நின்றபே ரிருளினை நீக்கி நீணெறி
சென்றுமீ ளாக்குறி சேரச் சேர்த்திடு
தன்றிரு நாமத்தைத் தானுஞ் சாத்தியே

என்று வரும் செய்யுளைக் காட்டலாம். இச் செய்யுள் பழைய பிரதிகளில் காணப்பெற வில்லை. சுன்னுகம்

குமாரசுவாமிப் பிள்ளை பதிப்பில் இச்செய்யுள் கொடுக்கப்படவேயில்லை.

இதுகாறும், பிரசங்க முறையில் கேட்போரது விருப்பு வெறுப்புக் காரணமாக இராமாயணத்தில் புகுத்தப்பட்ட இடைச் செருகல்களை நோக்கினோம். இனி, பிரசங்கம் புரிந்து வந்தோர் தங்களுடைய விருப்பு வெறுப்புக்களின் காரணமாகப் புகுத்திய கவிதைகள் சிலவற்றைக் கவனிப்போம். இவர்களிலும் பெரும்பாலோர் வைஷ்ணவ சமயத்தினரா யிருந்தனர். ஆகவே வைஷ்ணவ சமயதத்துவங்களைக் கூறினால் பொருந்தும் என நினைத்த பகுதிகளை இவர்கள் சேர்த்துவிட்டனர். உதாரணமாக, நாகபாசப் படலத்தில் (251-261),

யாரிவ் வதிரேக மாயை யறிவார்

என்று முடியும் செய்யுட் பகுதியைக் கூறலாம். இப் பகுதி நான் பார்வையிட்ட ஒரு பழம்பிரதியில் காணப்படவில்லை. இவைது இடைச்செருகல் என்பது எளிதிற் புலனாகக் கூடியது. பிரதிகள் அனைத்தையும் நாம் ஆராய்வோமானால் இம்முடிபே பெறப்படும் என்று நாம் கொள்ளலாம். ஆனால், அவ்வாறு ஆராயும்வரை சந்தேகம் என்ற நிலையில் இவற்றை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமேயன்றி உறுதியாகத் தள்ளிவிட முடியாது. எவ்வாறாயினும் இந்த முறையிலும் இடைச் செருகல்கள் நேர இடமுண்டு என்ற அளவில் இதனைக் கொள்ளலாம்.

சைவ சமயத்~~தினர் சிலரும்~~ [தைச் சார்ந்தவர்களும்] இராமாயணத்தில் ஈடுபட்டவர்களாகவே யிருந்தனர். இவர்களும் தங்கள் கொள்கைக்கு ஏற்றவாறு இராமாயணச் செய்யுட்களைத் திருத்திய இடங்கள் ஒரு சில உள்ளன. உதாரணமாக, திரு அவதாரப் படலத்தில்,

எழுந்தனர் கறைமிடற் றிறையும்

என்று தொடங்கும் செய்யுளைக் கூறலாம். இதற்குரிய பாடபேதங்கள் சைவச் சார்பைத் தெரிவிக்கின்றன.

எழுந்திலன் கறைமிடற் றிறையும்

என்பது ஒரு பாடம். இதனால், சிவபெருமானொழிய ஏனையோர் எழுந்தனர் என்று கருதினர். வேறொரு பாடம்,

எழுந்தனன் கடகளிற் றிறையும்

என்பது. இங்கே 'கடகளிற்றிறை' என்பதற்கு இந்திரன் எனப் பொருள்கொண்டு, சிவபெருமானே இந்த இடத்தில் இல்லை எனக்கருதும்படி செய்தனர். இந்த உதாரணத்தை நோக்கினல் சைவமக்களும் இராமாயணத்தில் தமக்கு வேண்டும் திருத்தங்கள் செய்து கொண்டனர் என்பது புலனாகிறது.

மேலே கூறியன பிரசங்கம் புரிந்தவர்களின் சமயங் காரணமாக நேர்ந்த இடைச் செருகல்கள. இங்ஙனம் பிரசங்கம் புரிந்தவர்கள் இலக்கண இலக்கிய உணர்ச்சி மிகுதியும் இல்லாதாராகவே இருந்தனர். ஆகவே இராமாயணப் பிரசங்கம் செய்பவர்கள் என்ருல், தமிழுணர்ச்சியற்றவர்க ளென்றே வித்வான்களாற் கருதப்பட்டனர். இக்கருத்து முற்றும் பிழைபாடு உடைய தென்றும் கூறமுடியாது. இது நிற்க. வேமுெரு காரணத்தாலும் இடைச் செருகல் நேர்ந்ததுண்டு. இலக்கிய வித்துவான்கள கம்பனுடைய செய்யுள் - தொடாச்சியில் ஏதோ தவறு நேர்ந்து விட்டது என்று ஊகித்து, அத்தவறு நீங்குமபடியாகச் சில இடங்களில் சில செய்யுட்களைச் சேர்த்துள்ளார்கள. உதாரணமாக, அயோத்தியா காண்டத்தில் மந்திரப் படலத்தில் தசரதன் இராமனது பட்டாபிஷேகத்தைக் குறித்து அரசர்களோடு ஆலோசித்தலைக் கூறும் பகுதியைக் கூறலாம். இப்பொழுதுள்ள பதிப்புக்களில் 79-வது செய்யுள்,

மூவெழு முறைமைஎம் குலங்கள் முற்றுறப்
பூவெழு மழுவினுற் பொருது போக்கிய
சேவகன் சேவகஞ் செகுத்த சேவகற்கு
ஆவஇவ் வுலகம்ச தறன்என் ருர்அரோ

என உள்ளது. அரசர்கள் இங்ஙனம் கூறினுர்கள் என்று பொதுப்பட உரைப்பதில் இலக்கிய வித்துவான்கள் திருப்தியடைய வில்லை. இவர்கள் கருத்தை ஆதரிப்பது போல் 80-வது செய்யுள் பின்வருமாறு உள்ளது:

வேறிலா மன்னரும் விரும்பி அன்னது
கூறினர் அதுமனங் கொண்ட கொற்றவன்
ஊறிய உவகையை ஒளிக்கும் சிந்தையான்
மாறுமோர் அளவைசால் வாய்மை கூறினன்.

இங்கே, வேறிலா என்பதன் பொருளும் அவர்களைச் சிறிது மயக்கியிருத்தல் வேண்டும். இதற்கு, 'கருத்து வேறுபாடில்லாத' என்பது பொருள். ஆகவே, இப் பாடத்தை, 'வேறெலா மன்னரும்' எனத் திருத்தினர். இத் திருத்தத்திற்குத் தக்கபடி, இரட்டர், விதர்ப்பர், கலிங்கர், துருக்கர், குருக்கள், கலிங்கர், மிலேச்சர், சிங்களர், சேதிபர், விராடர், தெலுங்கர், சேரர், சோழர், தென்னர் - இவ்வனைவரும் தனித்தனியே அரசனது கருத்தை ஆமோதித்தனர் என்ற பொருளையடக்கி 14 செய்யுட்கள் இயற்றிச் சேர்த்து விட்டனர். இவைகளில் கலிங்கரைக் குறித்து இரண்டு செய்யுட்கள் வருதலும் நோக்கத்தக்கது. இச்செய்யுட்கள் ஏட்டுப் பிரதிகள் சிலவற்றில் காணப்படுகின்றனவே யன்றி, அச்சுப் பிரதிகளிற் கூடக் காணப்பெற வில்லை.

இவ்வாருகப் பிரசங்கம் நிகழ்ந்த முறைகள், கேட்போர்களின் தகுதி, விருப்பம், பிரசங்கம் நிகழ்த்தியவர்களின் தகுதி, விருப்பம்: இவை முதலிய பல காரணங்களை முன்னிட்டுக் கம்பராமாயணத்தில் இடைச்செருகல்களும் பாடபேதங்களும் நிகழ்ந்து விட்டன. பிரசங்க முறையானது கம்பனது காலத்தை மிக அடுத்தே தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்று நாம் கருதலாம். கி. பி. 14-ம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் கன்னட தேசத்தில் இவ்வகைப் பிரசங்கங்கள் நிகழ்த்தியவர்கள், 'கம்பராமாயணம் நாராயணர், கம்ப ராமாயண ராமப்பன்' என்ற அடைமொழிகள் சேர்த்து வழங்கப்பட்டனர். இது ஒரு கன்னட சாசனத்தால் தெரிய வருகின்றது. பெரும்பாலும் தமிழ் நாட்டிலிருந்தே இவ்வழக்கம் கன்னட தேசத்திற்குப் பரவியிருத்தல் வேண்டும். கம்பன் காலத்திலேயே இவ்வகையான பிரசங்கங்கள் நிகழ்ந்தன என்று அவனைப்பற்றிய கர்ண பரம்பரை வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. அவ்வரலாற்றில் ஒரு

செய்தி மிகவும் ருசிகரமானது எனது கருத்தையும் மிக நன்ருக வற்புறுத்துகிறது. கம்பராமாயணப் பிரசங்கம் நிகழ்ந்த இடத்திற்குக் கம்பன் ஒருமுறை சென்ருனும். அங்குப் பிரசங்கித்த செய்யுட்களையும் பொருள்களையும் வெகுநேரம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தானும். பல போலி இராமாயணச் செய்யுட்களோடு கலந்து இடையிடையே தனது கவிதைகளும் சில சில உள்ளன என்று கூறி ஞனும. இதனுல், கம்பராமாயணத்தில் வெகு காலத் திற்கு முன்னரே இடைச்செருகல்கள் மிகுதியாக ஏற்பட்டு விட்டன என்பது விளங்கும்.

மேற்கூறியவாறு பொதுமக்களிடையே இராமா யணம் பரவுவதற்குப் பிரசஙகங்கள் காரணமாயிருப பினும் அறிஞரிடையே அது பரவுவதற்கு நூற்பிரதி களே காரணமாயிருந்தன. முற்காலத்தில் கல்வியைப் பேணிவந்த சில முக்கியமான நகரங்களில் ஏடுகளைப் பிரதி செய்வதையே தமது தொழிலாகக் கொண்டிருந்த சிலர் இருந்தனர். அவர்கள் முக்கியமாகப் பிரதி செய்துவந்தவை ஜனங்கள் மிகவும் போற்றிவந்த இராமாயணம், பெரிய புராணம், திருவிளையாடல், திருக்குறள முதலியனவாம. இராமாயணத்தைப் பிரதி செய்வதில் பேரூக்கம் காட்டி வந்தவர்களுள் ஆழ்வார்திருநகரியி லுள்ளாரைக் கூற லாம்.

இற்றைக்குச் சுமார் 500 ஆண்டுகட்கு முன்பு தொடங்கிச் செந்தமிழன்னையைப போற்றி, அவளது பேரணிகலங்களைப் பாதுகாத்து, புத்தணிகலங்களைப் புனைந்து தமிழ் நாட்டிற்கும் இலக்கிய உலகிற்கும் அரிய தொண்டுகள் இயற்றி வந்த பெருமுது நகர்களுள் குருகூர் எனப் பெயர்பெற்ற இவ் ஆழ்வார்திருநகரி தலை சிறந்து விளங்குவதாகும். நாமாழ்வாரது திருவவதாரச் சிறப்பால் பெருமை பெற்று ஒளிரும் இத் திருப்பதி, பக்தர்களெல்லாம் தரிசனம் செய்தற்குரிய சிவ்ய க்ஷேத்திரமாயுள்ளது. தமிழ்க்கு உரையாணி போன்ற பல பெருமக்கள் வாழ்ந்து தமிழைப் போற்றி வளர்த்த பெருமையினுலே, இப்பொழுது பக்தர்களேயன்றித் தமிழ் நாட்டினர் அனைவரும் சென்று தரிசித்தற்குரிய பெருந்

தகுதியையும் புண்ணியத்தையும் அடைந்துவிட்டது. இங்குச் செழித்த ஆராய்ச்சித்துறையாளர்களின் நன் முயற்சியின் மூலமாகவே பண்டைத் தமிழ்-இலக்கியங்கள் பலவும் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர், மஹாவித்வான். ரா. ராகவையங்கார் முதலியோர்களுக்குப் பண்டைத் தமிழ்க் கருவூலங்கள் அகப்பட்ட புண்ணிய ஸ்தலம் இதுவே யாகும். சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகட்கு முன்புவரை இந்நகரினர் குன்றாத ஊக்கங் கொண்டு-தமிழ் கற்றுத் தமிழ்க் கருவூலங்களைப் பேணிவந்தனர். தமிழ் இலக்கிய சரித்திரம் எழுதப் புகுவார் இத் திருப்பதியின் இலக்கிய வாழ்க்கையை மறந்துவிட முடியாது.

பண்டை இலக்கியங்களைக் கற்றுப் பெயர்த்தெழுதிப் பின் சந்ததியினருக்கு இந்நகரினர் உதவியது போலவே தமிழ்க் கலைவாணியின் மணிமகுடமாகிய கம்பராமாயணத் தையும் இவர்கள் போற்றிவந்தார்கள். இப்பொழுது கனடம் பேசும் பிரதேசம் ஒன்றில் 14-ம் நூற்றாண்டில் கம்பராமாயணப் பிரவசனம் செய்துவந்த குடும்பமொன்று இருந்ததாகச் சாசனத்தால் விளங்குகிறது எனக் கூறி னோம். தமிழையும், வைஷ்ணவ சமயத்தையும், ராமசரிதத் தையும் ஒருங்கே போற்றி வந்த திருக்குருகூரினர் ராமாய ணப் பிரவசனத்தில் அந் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு தொட்டே ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பது சொல்லாமலே அமையும். சில குடும்பத்தினர் ராமாயணப் பிரவசனத்தினாலேயே சிறப்புப் பெற்றிருந்தனர் என்பதும் விளங்குகிறது. குருகூரை அடுத்துள்ள வாசிகள் பலரும் இங்கு வந்து பிரதிகள் எழுதுவித்துப் பெற்றுக்கொள்வது வழக்க மாயிருந்தது. இவ்வூரிலுள்ள வித்வான்களை அழைத்துச் சென்று பிரதிகள் எழுதுவித்துக்கொள்ளுதலும் உண்டு. எனவே, இப் பிரதேசத்திலுள்ள பிரதிகள் வித்துவ பரம் பரையினருள் ஒருசாராரால் பெரும்பாலும் மரபுநெறி தவறாது எழுதப்பட்டனவாம்.

இங்கே சுமார் 200 - ஆண்டுகளுக்குமுன், இராமா யணம் சாத்தாதவர் என்றும், இராமாயணம் திருவேங் கடதாசர் என்றும், இராமாயணம் திருவேங்கடம் உறங் காவில்லிதாசர் என்றும் பெயர்கள் கொண்ட ஒருவர்

இராமாயணத்தைப் பிரதிகள் செய்து வழங்கி வந்தனர். இவர் வாழ்ந்த காலம் கொல்லம் 896-ம் ஆண்டை அடுத்துள்ளதாகும். இவர் நீண்ட காலம் வாழ்ந்தவர் என்பது,'பராங்குச நாடகம்' என்ற ஒரு நூலைக் கொல்லம் 960-ம் ஆண்டு இராமாயணம் சாத்தாதவரும் பார்த்து அரங்கேற்றியது எனக் கூறுவதால் அறியலாம். பின் வந்தோர் அவரது பிரதியை நோக்கி எழுதி வந்தார்கள் என்றும் தெரிகின்றது. இவ் ஆழ்வார்திருநகரிப் பதியிலுள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் வைஷ்ணவர்கள். அந்தச் சமயத்தில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். இவர்கள் இராமாயணச் சுவடிகளிற் கண்ட பாடல்கள் அனைத்தும் தங்கள் பிரதிகளிலும் இருத்தல் வேண்டும் என்று கருதினார்கள். இக் கருத்திற்கு இயையவே, பிரதிகளை யெழுதி முற்றுவித்துப் பரப்பிவந்தனர். நாற்பது ஏட்டுச் சுவடிகளை ஒப்புநோக்கி, அவற்றில் காணப்பட்ட மிகைச் செய்யுட்களை யெல்லாம் சேர்த்துத் தயார் செய்த பிரதி யொன்று சென்னை அடையாறு கலாக்ஷேத்திரத்திலே டாக்டர் சாமிநாதையரவர்களது நூல் நிலயத்தில் உளதெனத் தெரிகின்றது. இப் பிரதி முதலியவற்றில் இடைச் செருகல்கள் பல புகுந்திருக்க வேண்டும் என்று பொதுப்படக் கூறலாம். இன்னும் விரிவாகச் சென்று இவர்களால் ஏற்பட்ட இடைச்செருகல்களை ஆராய்ந்து துணிவது இங்கு அவசியமின்றாம். பிரதிசெய்தோர்களாலும் இடைச்செருகல் முதலியவை நேர்ந்துள்ளன என்பதொன்றே இங்கு அறியத்தக்கது.

இங்ஙனம் நேர்ந்த இடைச்செருகல்கள், குறைபாடுகள் முதலியவற்றை யெல்லாம் இதுவரை இராமாயணத்தைப் பதிப்பித்த ஆசிரியர்கள் ஏன் நீக்கவில்லை என்ற கேள்வி இயல்பாக எழக்கூடியதே. பதிப்பித்த ஆசிரியர்கள் பலரும் இலக்கிய இலக்கணத்துறைகளில் மிகச்சிறந்து விளங்கியவர்களே யாவர். எனினும், அவர்கள் இராமாயணத்தைச் செப்பனிட முயலவில்லை. அவர்கள் செய்ததெல்லாம் 'கரலிகித வழூஉக்களைக் களைந்து' அச்சியற்றியதுதான். இப்போது தெரிகின்றவரை முதல்முதல் கி. பி. 1843-ல் திரு - வேங்கடாசல முதலியார் 14 - பிரதிகளைப் பரிசோதித்து ~~வெளியிட்ட~~ பதிப்பேயாகும். இவரைக்குறித்த விவரம் விரிவாக இப்பொழுது நமக்குத் தெரியக்கூடவில்லை. ஆனால், இவர் ஒரு சிறந்த வித்துவானாதல் வேண்டும் என்பது மட்டும் நாம் ஒருவாறு ஊகிக்கக்கூடியது. இரண்டு ஆண்டுகட்குப் பின்னர் கி. பி. 1845 - ல் மழவை மகாலிங்கையர் பாலகாண்டத்தை வெளியிட்டுள்ளார். இப்பதிப்பாசிரியரது பெயர் தமிழுலகில் மிகப்பிரசித்தமானதே. தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தை இவரே முதல்முதல் வெளியிட்டனர். 'மழவைச்சிங்கார சதகம்' என்ற ஒருநூலை இவர் இயற்றியுள்ளார். சிறுவர்க்குரிய இலக்கணம் ஒன்றும் இவரால் எழுதப்பட்டது என்பது யாவரும அறிவர். பின்னர் கி. பி. 1858 - ல் திரு - வேங்கடாசல முதலியார் பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க, சுப்பராய

முதலியார், சுப்பராய பிள்ளை என்ற இருவரும் பதிப்பித்த பாலகாண்டப் பதிப்பொன்று தோன்றியது. இவர்கள் சென்னைக் கல்விச்சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள். பின்னர், கி. பி. 1861 - ல் சேலம் ஜில்லா துரைத்தனப் பாடசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் புலவர் கிருஷ்ணசாமி முதலியார் என்பவர் பாலகாண்டத்தை உரையுடன் பதிப்பித்தனர். இப்பதிப்புக்கு உதவியவர்கள் வித்துவான் காஞ்சீபுரம் சபாபதி முதலியாரும், கோமளபுரம் இராஜகோபாலப் பிள்ளையுமாவர். இப்பதிப்புகளுக்குப் பிற்பாடு பல வித்துவான்கள் பல காலத்தும பதிப்புக்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள். அவர்களுள் முக்கியமானவர்கள் க. வ. திருவேங்கட நாயுடு, திருமயிலை சண்முகம் பிள்ளை, சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் பிள்ளை, தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை, சே. கிருஷ்ணமாச்சாரியார், வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார் முதலியோராவர். திருச்சி சவரிராயப் பிள்ளையும், பி. ஆர். கிருஷ்ணமாச்சாரியாரும் சேர்ந்து வெளியிட்டுள்ள கிஷ்கிந்தாகாண்டப் பதிப்புத் தனிப்படக் கூறத்தக்கது. இப்பதிப்புப் பல பிரதிகளை ஒப்புநோக்கிப் பாடபேதங்களுடன் வெளியிட்டதாம். சில இராமாயணச் சுருக்கங்களும் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றைத் தொகுத்தோர் இராஜதானிப் பாடசாலைப் புத்தக சங்கத்தார், வ. வே. சுப்பிரமணிய ஐயர், ராவ்சாஹிப் வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார், டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார் ஆகியோர்.

இத்தனை சிறந்த வித்வான்களுள் ஒருவராவது இடைச் செருகல்களை நீக்கி, திருத்தமான பாடங்களை மேற்கொண்டு, பாடங்களை யெல்லாம் தொகுத்துக் கொடுத்து ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு ஒன்றை வெளியிடவில்லையே, ஏன்? இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உள என்று தோன்றுகிறது.

முதலாவது, கம்பன் பாடியன வாக ஏட்டுப் பிரதிகளில் காணப்படும் செய்யுட்கள் அனைத்தும் தமது பதிப்பிலும் இருக்கவேண்டும் என்று இவர்கள் கொண்ட கொள்கையேயாகும். இம் முறையை The principle of inclusiveness என்று ஆங்கிலத்தில் கூறுவர். இம்

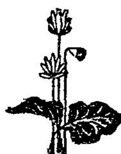
முறையில் ஆராய்ச்சி என்பதே இல்லை. ஒன்றற்கொன்று முரண்பாடான செய்யுட்கள் உளவெனினும் அவைகளும் இவர்கள் பதிப்பில் காணப்படும. இம்முறை தக்கதாகாது என்பது யாவர்க்கும் எளிதிற் புலனாகும்.

இரண்டாவது காரணம் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு என்ற கருத்தே சமீபகாலத்தில் தோன்றியதாகும். ஆங்கில நூல்களையும், ஆங்கில நூற்பதிப்புக்களையும் நோக்கியவர்களே இதன் அருமையை உணர்வார்கள். இம்முறை ஒன்றே கம்பனது இராமாயணத்தை உண்மையாக நமக்குக் காட்ட வல்லது. பி. ஆர். கிருஷ்ணமாச்சாரியார் 'வாணி விலாஸ்' அச்சுக்கூடத்திலிருந்து வெளியிட்ட சுந்தரகாண்டப் பதிப்பு ஒன்று உளது. இதில் பதிப்பாசிரியர் தமக்குத் தோன்றியபடியெல்லாம் பாடத்தையும் செய்யுள் முறையையும் மாற்றி அமைத்து விட்டனர். ஆராய்ச்சி முறைப் பதிப்பே புதியது என்பதற்கு இச்சுந்தரகாண்டம் ஒரு நிதர்சனமாகும். ஆங்கில இலக்கியத்தில் பெரும் பயிற்சியுடையவரும் தமிழ் நாட்டுப்பெருமக்களுள் முன்னணியில் நிற்பவருமாகிய நண்பர் ஒருவரோடு இராமாயணப் பதிப்பு விஷயமாய் ஒருமுறை பேச நேர்ந்தது. அப்பொழுது அவர் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு வெளியிடுதலைக் காட்டிலும, பொது மககளுக்குப் பயன்படும்படியான நல்ல பதிப்பொன்று வெளிவருதலே மிக முக்கியமானது என்ற கருத்துப்பட மொழிந்தனர். தற்காலத்துலவும் பதிப்புக்களில் பிழைகளும, குறைபாடுகளும், இடைச்செருகல்களும், ஏனைக் குழறுபடைகளும் எத்தனை அதிகமாக உள்ளன என்பதை எடுத்துக் கூறுதற்குப் போலும் தகுதியுள்ளவர்கள் இல்லை. நண்பர் கருதும் பொதுமக்களுக்குரிய பதிப்பு ஆராய்ச்சிப் பதிப்பினை ஆதாரமாகக் கொண்டல்லவா தோன்றுதல் வேண்டும்? ஆயினும் இவர்கள் தெரிவித்த கருத்து, தமிழ் நாட்டினர் ஆராய்சசிப் பதிப்பினை எந்நிலையில் கொண்டுள்ளனர் என்பதனை விளக்குகிறது.

பண்டை நூல்களைப் பதிப்பிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒருநூற்பதிப்புக் கழகத்தார் வாக்கியங்களையும் பாடங்களையும் தமக்குத் தோன்றியவாறு திருத்தி வெளியிட்டிருக்கின்றனர். முனிசீப் வேதநாயகம் பிள்ளையவர்

கள் எழுதிய நூல்களை இவ்வாறு பதிப்பித்திருக்கின்றனர். நன்முறையில் அமைந்த பதிப்பு என்ற கருத்தே நமக்குப் புதிது என்பதை இச்செயல் புலப்படுத்தவில்லையா ?

மூன்றாவதொரு காரணத்தையும் நாம் இங்கே குறிப்பிடலாம். தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஏட்டுப் பிரதிகளுள் பெரும்பாலானவற்றையும் தொகுத்தால்தான் செம்மையான ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு வெளிவருதற்கு இடமுண்டு. இது கைகூடுவது எளிதன்று. பழம் பிரதிகளெல்லாம் அழிந்துவரும் இக்காலத்துங்கூடத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வோர் ஊரிலும் குறைந்த பக்ஷம் மூன்று கம்பராமாயணப் பிரதிகளாவது கிடைக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. இப்பிரதிகளை வைத்திருப்போர் கொடுத்து உதவுவதுதானும் அருமை. இப்பிரதிகள் அனைத்தையும் ஒருசேரத் தொகுப்பதும், அவற்றை ஆராய்ச்சி செய்வதும் சிறந்த வித்துவான்கள் பலர் ஒன்று கூடியிருந்து பல ஆண்டுகள் உழைத்துச் செய்யவேண்டும் காரியங்களாம். இப் பெருமுயற்சிக் குரிய பொருட்செலவும் அற்ப சொற்பமானதல்ல. இவ்வாறாகப் பல காரணங்களால் திருந்திய கம்பராமாயணப் பதிப்பு இன்றுவரை நமக்குக் கிடையாமற் போயிற்று.

மேற்காட்டிய குறைபாடுகள் அனைத்தும் நீங்கிய ஒரு பதிப்பு என்றால் தயார்செய்துவிட முடியுமென்று நான் இறுமாப்புக் கொள்ளவில்லை. அதற்குத் தடையாயுள்ள இடையூறுகளையெல்லாம் நன்கு அறிவேன். குறைபாடுகளை நீக்க முழுமனத்துடன் முயலுவேன் என்று மட்டும் நான் உறுதி கூறுவேன். இதற்குச் சில முறைகளை நாம் பின்பற்ற வேண்டும். ஆகவே, குறைபாடுகள் நீங்கிய ஆராய்ச்சிப் பதிப்பில், நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும் முறைகளைக் குறித்து இனி நோக்குவோம்.

முதலாவது நாம் செய்யவேண்டுவது, அச்சுப் பதிப்புக்கள் அனைத்தையும், ஏட்டுப் பிரதிகளிற் கிடைக்கக் கூடியனவற்றையும் ஒருங்கு தொகுத்தலாம். ஏட்டுப் பிரதிகள் சேகரிப்பது பற்றி நாம் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டுவது ஒன்று உண்டு. தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் உரிய ஏடுகளைப் பெறுவதில் நாம் முயலவேண்டும். தமிழ்நாடு என்று சொல்வதில் திருவிதாங்கூர், இலங்கை, யாழ்ப்பாணம் முதலிய இடங்களையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். இங்ஙனம் பிரதேச வாரியாகச் சேர்க்கும் ஏடுகளில் காலத்தால் மிகப் பழமையானவை நமக்குப் பெரிதும் பயன்தருவன ஆகலாம். ஆகவே, இங்குக் கூறியதை ஞாபகத்தில் வைத்து ஏடுகள் சேகரிக்க நாம் முயலுதல் வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இந்த ஏடுகளைப் பொருத்தமான நியதிகளைக் கையாண்டு வகைப்படுத்தி வைத்தல்

வேண்டும். ஓர் ஊரிலுள்ளாரை எடுத்துக் கொண்டால் இன்ன இன்ன மரபை, இன்ன இன்ன குடும்பத்தை, இன்ன நிலையைச் சார்ந்தவர்கள் என்று பிரித்து உணருகிறோமல்லவா? அதுபோல. இவ்வாறு வகைப்படுத்துதலில் மிக்க கவனம செலுத்துதல் வேண்டும். மேல் நாட்டுப் பதிப்பாளர்கள் மேற்கொண்டுள்ள முறை நமக்கு மிகவும் பயன்படுவ தாகும். ஷேக்ஸ்பியரைக் குறித்தும, சாஸரைக் குறித்தும் இவர்கள் மூலபாடத்தை நிர்ணயிப்பதற்குக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் முதலியவற்றை வகைப்படுத்திப் பயன்படுத்தியுள்ள முறையே இங்கு நான் கருதுவது. இரண்டொரு நூல்களை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். ஷேக்ஸ்பியர் பதிப்புப் பற்றி ஜானஸன் எழுதியுள்ள முகவுரை நன்கு கற்றுத் தெளிதற்குரியது. இதுபோலவே கிரெக் (W. W. Greg) என்னும ஆசிரியர் இயற்றியுள்ள The Calculus of Variants என்ற நூலும் நமது முயற்சிக்குப் பெரிதும் பயன் படுவதாகும. நமது நாட்டிலும் மகாபாரதப் பதிப்புப் பற்றி ஆசிரியர் வி. எஸ். ஸுக்தாங்கர் எழுதிய முன்னுரை நமக்கு ஒரு சிறந்த வழிகாட்டி. சமீபத்தில் பர்த்ருஹரியின் சதகத்ரயம் சுமார் 300 பிரதிகளுக்கு மேல் ஒப்பிட்டு நோக்கிப் பதிப்பிக்கப் பட்டுளளமை நம்மிற் பலரும அறிந்திருக்கலாம். இப் பதிப்பு முறையும் நமக்கு ஒருவாறு பயன் படக் கூடியதே.

பின்பு, ஏட்டுப் பாடங்கள் பரிசோதிக்கப் படுதல் வேண்டும். இவ்வாறு பரிசோதிப்பதற்கு ஏடுகளை வாசிப்பதில் தக்க பயிற்சியுடையவர்களே உரியர். பயிற்சியற்றவர்கள் ஏடு வாசிப்பதால் பெரும் பிழைகள் நேரிடுதல் கூடும. பயிற்சி என்ற அளவில் ஏடுகளைச் செய்யுளோசை, பொருள் முதலியவற்றைக் கவனியாதபடி வாசித்தல் மட்டும் அன்று. அது போதுமான தல்ல. செய்யுளிலக்கணம் முதலியவற்றிலும் தக்க பயிற்சியுடையாரே இதற்கு உதவக் கூடியவர்கள். இத்தகுதியுள்ள ஒருசிலர் ஏடுகளை வைத்துக் கொண்டு பாடபேதங்களை யெல்லாம் குறித்துத் தொகுத்தல் அவசியமாகும். இப்பாட பேதங்களும் இன்ன இன்ன பிரதிகளில் உள்ளன என்று பிரதிகளின் பெயர்களுடன குறிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

பாட பேதங்கள் அனைத்தையும், இடைச்செருகல்கள் அனைத்தையும் நாம் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பில் கொடுத்து விடுவது அவசியமாகும். நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும் பாடங்கள் எவை என்பதைத் திட்டமாக வரையறுத் துணர்தல் வேண்டும். பிற பாடங்களையும், அவைபற்றிய விவரணங்களையும், ஆராய்ச்சிகளையும் ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு என்ற தனிப் பகுதியில் சேர்த்து விடுதல் வேண்டும். இப்போது அச்சில் வழங்கும் செய்யுட்கள் பிரதிகளின் உதவியாலும், பிற வகை ஆராய்ச்சியாலும் இடைச்செருகல் என உணரப்படுமாயின், அவற்றை உரிய இடங்களில் அடிக்குறிப்பாகக் கொடுத்து விடுதல் நலம். அதிகப்படியாயுள்ள ஏனைச் செய்யுட்களும், பாட பேதங்களும், ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களும் ஒவ்வொரு காண்டத்திற்கும் இறுதியிலே ஒருசேரக் கொடுத்து விடலாம் என்று தோன்றுகிறது. எனவே, நூற்பகுதி ஒன்று, ஆராய்ச்சிக் குறிப்புப் பகுதி ஒன்று என இரண்டு பகுதிகள் இப்பதிப்பில் அமைக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

ஒரு விஷயம் நாம் மனங்கொள்ளுதற் குரியது. கம்பன் மேற்கொண்ட பாடம் ஒன்றேயாகத்தான் இருக்கக்கூடும். அவனது இராமாயண மூலப்பிரதியும் ஒன்றேயாகத் தான் இருத்தல் கூடும். அதனினின்றும் பிறந்தனவே தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஏனைப்பிரதிகள் அனைத்தும். ஆகவே அவனது மூல்பாடத்தை நிச்சயிப்பதுதான் நமது பெருமுயற்சி. இதை விடுத்துச் 'சிறந்த' பாடத்தைக் காணுவோம் என்று முயலுதல் அறிஞர்கள் சிலருக்கு உகந்ததாயிருப்பினும், கம்பனது உண்மையான பாடத்தைக் காணுவதாகாது. ஆனால், பல இடங்களில் சிறந்த பாடமும் மூலபாடமும் ஒன்றாகவே அமைதலும் கூடும். இங்கே கூறும் முயற்சியைக் கடைபோக முற்றுவித்தல் மிக அருமையாயிருப்பினும் அதுவே செய்யத்தக்கது. அதுவே கம்பனை நமக்கு உள்ளபடி உணர்த்துவது. இப் பணியைச் செய்து முடித்தற்கு அருமை என்று கருதி நாம் கைவிடுதல் தகாது. வள்ளுவர், -

அருமை யுடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்

என்றனர். அவரது பொன்மொழியே நமக்கு வழிகாட்டியாக அமைதல் வேண்டும்.

மேற் கூறியபடி தெரிந்த உண்மையான மூல பாடத்தை நூற் பகுதியில் அமைத்தலோடு, இப்பகுதியிலுள்ள செய்யுட்களை ஓசை கெடாதபடி சந்திபிரித்தலும், பொருள் விளக்கத்திற்கு வேண்டும் குறியீடுகளை அமைத்தலும் இப்பதிப்பில் நாம் கையாளவேண்டும் முறைகளுள் சிலவாகும். மேலும், நூற் பகுதியின் அடிக் குறிப்பில் பட்சாந்தரமாகக் கொள்ளக்கூடிய பாட பேதங்களுள் முக்கியமானவற்றைக் கொடுத்துவிடுவதும் பயன்படுவதாகலாம். மிக இன்றியமையாததான குறிப்புரையும் அடிக் குறிப்பாகச் சேர்க்க எண்ணியுள்ளோம்.

ஒவ்வொரு காண்டத்தின் முன்பும், கம்பன் அமைத்துள்ளவாறு நயம் தோன்ற எழுதிய கதைச் சுருக்கமும், ஒவ்வொருபடலத்தின்முன்பும் அப்படலத்திற்குரியகதைச் சுருக்கமும், படலப் பொருளின் விவரணமும் சேர்ப்பது வாசகர்களுக்குப் பயன்படலாம் என்று தோன்றுகிறது. அன்றியும், ஒவ்வொரு படலத்திலும் உரிய இடங்களில் தலைப்புக்கள் கொடுத்துக் கதைத் தொடர்ச்சியை எளிதில் அறிந்து கொள்ளுமாறு செய்தலும் அவசியமாம். இங்குக் கூறிய அம்சங்களெல்லாம், பாட பேத ஆராய்ச்சி செய்யும் அறிஞர்களைக் கருதியல்ல. பொதுமக்களுக்கும் இப்பதிப்புச் சிறிதளவேனும் பயன்படுதல்வேண்டும் என்று கருதியே இவற்றை அமைக்கக் கருதியுள்ளோம்.

ஆராய்ச்சிக் குறிப்புப் பகுதிக்குப் பின்பு அனுபந்தப் பகுதி ஒன்று அமைக்கப்படும். அதில், அபிதான விளக்கம், செய்யுள் முதற்குறிப்பு முதலிய அகராதிகள் சேர்க்கப்படுவதாம். இறுதியாக, வால்மீகி கூறியுள்ளபடி இராமாயணக் கதைச் சுருக்கமும் காணப்படும்.

இப்பதிப்பிற்குப் பூர்வாங்கமாக ஒரு விரிந்த முன்னுரை அமைக்கவேண்டுவது மிகவும் இன்றியமையாததாம். அதில், இப்பதிப்பிற்கு உதவிய ஏட்டுப் பிரதிகளின் விவரங்கள், ஏட்டுப் பிரதிகளின் இனப் பாகுபாடுகள், ஏட்டுப் பிரதிகளின் வகைகளில் ஒன்றற்கொன்றுள்ள தொடர்பு, முற்பதிப்புக்களின் விவரங்கள், மூலபாடத்

தைக் கண்டுபிடித்தற்குக் கையாண்ட முறைகள், கதை வேறுபாடுகளின் விவரங்கள், வரலாறுகள், மிகைச் செய்யுட்கள், சில பிரதிகளில் காணுதொழிந்த செய்யுட்கள், பாட ஆராய்ச்சியி லுள்ள இடையூறுகள், இடைச்செருகல்களின் விசாரணை, உத்தேச பாடங்கள் : இவை முதலிய பொருள்கள் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்தெழுத எண்ணியுள்ளேன்.

இப்பதிப்போடு கம்பனைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி முடிந்து விட்டது என்று கருதுதல் தவறு. எத்தனையோ வகைகளில் நாம் ஆராய்ச்சி செய்தல் வேண்டும். ஒரு சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்:

கம்பன் பயன்படுத்திய மூலநூல்கள்
கம்பன் கண்ட தமிழுலகம்
கம்பன் கண்ட தமிழ்மொழி
கம்பன் கண்ட இலக்கியம்
கம்பன் கண்ட அறிவுலகு
கம்பனது கவித்துவம்
கம்பனது சிற்பத் திறம்
கம்பனது பாத்திர அமைப்பு
ஒப்பு நோக்கு ஆராய்ச்சி
மேற்கோளோடு கூடிய நூற்பொருள் அகராதி
சொல் - தொடர் முதலியவற்றின் அகராதி
கம்பன் அகராதி
கம்பனைக் கற்க உதவும் துணை நூல்கள்
இதிகாசங்களின் இயல்புகள்

இவைகள் பற்றித் தனித்தனி மூலநூல்கள் இயற்றப் படுதல் வேண்டும்.

முடிவுரை

இவைகளெல்லாம் விரைவில் செய்யவேண்டுவனவே யாயினும், இவற்றிற்கு அடிப்படையாயுள்ள ஆராய்ச்சிப் பதிப்பே இப்போது நாம் மேற்கொண்டுள்ள செயலாகும். தமிழ் மக்களது பண்பாட்டின் உச்ச நிலையை அறிவதற்கு, இவ் அரிய காப்பியம் பெரிதும் பயன் படுவது. தமிழ்க் கவித்துவத்தின் பேரெல்லையை உணர்வதற்குத் தக்க கருவியாயுள்ளது இப் பேரிலக்கியம். தமிழ் இலக்கியத்தின் சிகரமாய் அமைந்துள்ளது இப் பேரிதிகாசம். தமிழ்மொழியின் வளத்தையும் அதன் பெருமையையும் உணர்த்தி நாம் இன்றும் கையாளுதற்குரிய மூலநிதியைத்தருவது இவ் உலகு புகழ் பெருங் காப்பியம். இவ்வாறெல்லாம் பயன்பட வேண்டுமாயின், மேற்கூறியபடி அமைந்த ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு இன்றியமையாதது. இதனை இனிது நிறைவேறும்படி செய்ய வேண்டுவது தமிழ்மக்களது கடமை.

இப் பதிப்பிற்கு வேண்டும் அரிய பணிகளையெல்லாம் காரைக்குடி, கம்பன் கழகம் மேற்கொண்டுள்ளது. இக் கழகத்திற்கும் என் போன்ற அன்பர்களுக்கும் ஓர் இனிய தொடர்பினை ஏற்படுத்தி, அனைவரும் ஒருங்கே முயன்று செய்யவேண்டும் இவ் அரிய காரியத்தில் பெரிதும் ஈடுபட்டு வருபவர், தேசபக்த சிரோமணியும் கம்பன் புகழ்பாடிக் கன்னித் தமிழ் வளர்க்கும் அறிஞருமாகிய எனது நண்பர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள். அவர்களும் கம்பன் கழகமும் முன்னிற்கும்பொழுது இவ் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு இனிது நிறைவேறும் என்பதில் சிறிதேனும் ஐயமுண்டா?

இறைவன் திருவருள் முன்னிற்க!

சௌத் இந்தியா பிரஸ், காரைக்குடி. (300)